MĚSÍČNÍK PRO ZAMĚSTNANCE, KLIENTY A PŘÍZNIVCE CHARITY OPAVA

DOMOVNÍK

Charita Opava

č. 10 – LISTOPAD 2026

CITÁT MĚSÍCE: *„Úroveň civilizovanosti společnosti se měří tím, jak se stará o své nejzranitelnější členy.“*
Pearl S. BUCKOVÁ, americká spisovatelka a humanitární pracovnice (× 1892 - † 1973)

Méně financí, rostoucí náklady, inflace... Charity mají problém

Tak krizovou situaci ve financování jsme nezažili už déle než deset let, shodují se ředitelé Charit našeho kraje. Moravskoslezský kraj má letos na financování sociálních služeb ze státního rozpočtu k dispozici o 58 milionů korun méně než loni. Zároveň rostou provozní náklady, ceny energií a stoupá inflace. Jen Charitám v kraji tak chybí v letošních rozpočtech celkem 76 milionů korun. Nedostatek financí trápí také další velké poskytovatele, a žádají stát, kraj i obce o řešení. Bez dalšího dofinancování totiž akutně hrozí omezení některých služeb. Upozornili na to zástupci Diecézní charity ostravsko-opavské, Armády spásy či Slezské diakonie na společné tiskové konferenci, které se zúčastnil také ředitel Charity Opava Jan Hanuš.

Jejich varování se týká celého systému sociálních služeb v Moravskoslezském kraji, na němž jsou závislé tisíce lidí. Významnou součástí této sítě je také Charita Opava, která poskytuje pomoc lidem v celé řadě životních situací a zaměstnává na sto osmdesát osob se zdravotním handicapem. Spolu s dalšími neziskovými organizacemi, které zajišťují pomoc seniorům, lidem se zdravotním postižením, rodinám v obtížné situaci i dalším potřebným upozorňuje na nedostatek financí na pokrytí běžného provozu. Problém se přitom netýká pouze vzdálené budoucnosti. Poskytovatelům mohou chybět peníze už v listopadu či prosinci letošního roku.

Podle ředitele Diecézní charity ostravsko-opavské Lukáše Curyla *(na snímku z tiskové konference uprostřed)* získal kraj pro rok 2026 celkem přibližně 3,319 miliardy korun, zatímco v roce 2025 to bylo 3,377 miliardy. Rozdíl tak činí zhruba 58 milionů korun. Samotný meziroční rozdíl ale nevystihuje celý rozsah problému. *„Rostou totiž ceny energií, pohonných hmot, služeb a dalších provozních nákladů, některé až o deset procent, a v neposlední řadě roste i výše minimální mzdy,“* vyjmenovává ředitel Charity Opava Jan Hanuš. Další komplikací je konec některých evropských projektů, z nichž byly dříve hrazeny vybrané služby. *„Tento mix nepříjemných skutečností zapříčinil, že v našem kraji došlo k výraznému nárůstu potřeby finančních prostředků a z ministerstva práce a sociálních věcí přišlo v součtu méně peněz než v minulém roce,“* dodává Curylo.

Před Charitou Opava a dalšími poskytovateli tak vyvstává velmi palčivá otázka, jak při rostoucích nákladech a nedostatečném financování zajistit pokračování služeb. K tomu jsou zapotřebí stabilní příjmy nejen na mzdy pracovníků, ale také na každodenní provoz a zajištění odpovídajících podmínek pro klienty. Stát letos navíc zvýšil platy svým zaměstnancům, neziskové organizace na to však prostředky nemají a hrozí, že pro ně bude stále obtížnější udržet zkušené zaměstnance, kteří jsou pro kvalitu sociálních služeb zásadní.

Některé organizace z kraje, například Slezská diakonie či Armáda spásy, tak již avizovaly omezení služeb. Organizace proto nadále jednaly s vedením Moravskoslezského kraje i měst a obcí. Pro Charitu Opava a další organizace nejde pouze o otázku hospodaření. Jde zde v první řadě o lidi, kteří jejich pomoc potřebují, a o pracovníky, kteří jim ji každý den poskytují.

Slovo ředitele

Potřebujeme vaši podporu

Ve zpravodaji Domovník chceme psát hlavně o tom, kolika lidem jsme v našich střediscích podali pomocnou ruku a co dobrého se nám podařilo, tedy o tom pozitivním a nadějeplném, co charitní práci doprovází. Tím, jak těžké a náročné problémy u toho musíme dennodenně překonávat, s čím se musíme potýkat a co nás trápí, vás nechceme zatěžovat. Jsou ale chvíle, kdy se tomu nedá vyhnout. Vinou zřetězení mnoha faktorů, které nejsme schopni ovlivnit, se nacházíme v nedobré finanční situaci. Potýkáme se s problémy ve financování z ministerstva, zdražováním nákladů, inflací a také tím, že nejsme schopni jako nezisková organizace naše zaměstnance zaplatit tak dobře, jako si to mohou dovolit státní instituce. Na to, abychom mohli své služby poskytovat v celé šíři a co nejkvalitněji, potřebujeme každoročně finance z více zdrojů. Vedle dotací ze státního rozpočtu, kraje a obcí a příspěvku Úřadu práce ČR jsou to také tržby z naší činnosti, dary nadací a pak dary právnických a fyzických osob. A když se jeden z těchto zdrojů začíná povážlivě tenčit, musíme se pokusit získat více z těch ostatních. Každoročně se v listopadu obracíme na naše sponzory a dárce. Letos bude naše prosba vzhledem k okolnostem o to naléhavější. Pomoc, která přichází v tu pravou chvíli, může být mimořádně důležitá. A právě teď ji potřebujeme. Nejde totiž jen o to, abychom překonali složité období, ale především o to, abychom mohli dál pomáhat všem, kteří se na nás spoléhají. Protože právě pro ně tady jsme. Děkujeme, že nám pomáháte tu pro ně být i nadále.

Jan HANUŠ

LISTOPAD

Požehnáme charitní adventní věnce

Adventní věnce jednotlivých středisek a služeb Charity Opava požehná na mši svaté v úterý 1. prosince v 10 hodin v kapli Domu sv. Cyrila a Metoděje ve Vlaštovičkách otec Petr Smolek. Po mši svaté jsou všichni zváni na posezení s malým občerstvením, abychom se mohli setkat i neformálně a společně prožít začátek adventu. Srdečně zveme!

LISTOPAD

Roste zadluženost a rozvodovost

Významnou část problémů, s nimiž se při práci s klienty setkávají pracovnice Občanské poradny, tvoří zadluženost a rozvodové situace. Bohužel počet lidí, kteří se na poradnu s těmito obtížemi obracejí, stále narůstá. Připomínáme proto, že Občanská poradna je zde pro všechny zájemce k dispozici zdarma a diskrétně. Více informací najdete na stránkách www.charitaopava.cz.

STALO SE

• Oslovujeme Tříkrálové koledníky

Čas neuvěřitelně letí a tak se nezadržitelně blíží 27. ročník Tříkrálové sbírky. Za celá ta léta přinesla Tříkrálová sbírka pomoc tisícům lidí, a to i díky obětavosti a nezištnosti stovek dobrovolných koledníků v mnoha obcích. Charita Opava proto již začala oslovovat koledníky s prosbou, aby se do Tříkrálovky, která bude probíhat od 1. do 14. ledna 2027, opět zapojili. „Doufáme také, že se vedle těch stávajících najdou i noví koledníci," věří koordinátorka Tříkrálové sbírky Marie Hanušová.

• Běželi pro Světlušku

Klienti a pracovníci Vlaštovky se v říjnu zúčastnili Večerního běhu pro Světlušku. Společně se vydali na trasu osvětlenou čelovkami, aby podpořili dobrou věc a zároveň si užili příjemný večer plný pohybu, setkávání a zážitků. Běžci měli na výběr dva okruhy, které vedly z opavských Městských sadů až k nočnímu Sádráku. „Jsme moc rádi, že jsme mohli být součástí této smysluplné akce, která pomáhá lidem se zrakovým postižením a připomíná nám, že každý krok má svůj význam," říká vedoucí Vlaštovky Zuzana Janků. Do doprovodného programu se zapojilo také charitní středisko Spojka, které návštěvníkům v rámci doprovodného programu představilo zvukovou střelbu pro nevidomé. Nadační fond Světluška Vlaštovku i Spojku dlouhodobě podporuje.

KALENDÁRIUM

• V listopadu si připomeneme malé a ještě k tomu půlkulaté, ale přesto důležité výročí. V pátek **6. listopadu to bude přesně pět let**, co jsme v areálu chráněných dílen na konci Jaktaře směrem na Stěbořice otevřeli v zeleném kontejneru takzvanou **Opravárnu**, tedy místo, kam mohou lidé vždy první sobotu v měsíci nosit k diagnostikování a bezplatné opravě **pokažené elektro**. Za zmínku stojí i to, že se původně mělo jednat jen o roční projekt, jehož další trvání si vyžádal velký zájem veřejnosti. Opravárna tak je otevřená **každou první sobotu v měsíci** od 9 do 17 hodin, a nejinak tomu bude i v sobotu 7. listopadu 2026.

Malý únik od všedních dnů přinesl zábavu i nová setkání

Už počtvrté uspořádala Charita Opava víkendový pobyt pro dospělé lidi se zdravotním postižením. Pobyt, který proběhl od 2. do 4. října pod názvem „Malý únik od všedních dnů", byl prakticky hned od vyhlášení obsazen do posledního místa a účastníci i osobní asistenti s ním byli nadmíru spokojeni.

Víkend zahájila seznamovací komunikační hra, nechybělo opékání ani společné posezení. Účastníci navštívili Slezskou tvorbu, kde si ozdobili vlastní vánoční baňku, a zavítali také do restaurace Plzeňka Opava. Neplánovaným, ale o to zajímavějším zpestřením byla návštěva akce Tattoo Fest Opava, kde si mohli vyzkoušet tetování s tattoo pistolí. Nelekejte se, samozřejmě, že pouze na ovoci.

Součástí bohatého programu byla také šifrovací hra „Objevitel pokladu města Opavy", při níž měli účastníci víkendového pobytu možnost za společného plnění úkolů netradičním způsobem poznat Opavu. Chybět nemohlo ani tvoření, během kterého si vlastními obrázky ozdobili plátěné tašky. Kromě připraveného programu tak víkendový pobyt také všem umožnil se navzájem poznat, povyprávět si a sdílet své radosti i strasti. A k pohodové atmosféře určitě přispělo i krásné slunečné podzimní počasí.

Víkendový pobyt tak opět nabídl lidem se zdravotním postižením možnost vystoupit z každodenního stereotypu, zažít něco nového a strávit čas ve společnosti dalších lidí. Zároveň poskytl důležitý čas odpočinku také rodičům a opatrovníkům účastníků, kteří díky zajištěné podpoře osobních asistentů mohli alespoň na chvíli přenechat náročnou péči jiným a sami si dopřát chvíli oddechu.

Od prvního ročníku v roce 2023 se už z původně jednorázové akce stala tradice, na kterou se lidé těší. Také letos se uskutečnila s podporou statutárního města Opava.

Na bohatou kolekci fotogragií, která to dokládá, se můžete podívat na stránkách www.charitaopava.cz.

Dvě medaile pro Mravenečky

Olympiády mládeže handicapovaných sportovců v Opavě se po několikaleté nucené pauze opět zúčastnili klienti charitního střediska Mraveneček. Šestnáctý ročník sportovního setkání se konal ve čtvrtek 8. října v tělocvičně SFC v opavských Městských sadech a Mravenečci si z něj odvezli zlatou a bronzovou medaili.

Olympiáda tělesně postižených sportovců pořádaná Základní školou pro tělesně postižené v Opavě má dlouholetou tradici. Klienti Mravenečku se této mezinárodní sportovní akce pravidelně účastnili už v minulých letech. Po čtrnáctém ročníku v roce 2019 ji však přerušila epidemie covidu-19. Patnáctý ročník se uskutečnil až v roce 2023 v omezeném rozsahu a proto bez účasti Mravenečků. O to větší radost přinesl jejich návrat.

Do letošního ročníku se zapojilo přibližně 170 závodníků z České republiky a Slovenska. Soutěžící poměřili své síly v řadě sportovních disciplín, mezi které patřil sprint, překážkový běh, slalom, asistovaný slalom vozíčkářů, jízda zručnosti, kuželky, hod do dálky nebo skok z místa. Nechyběl ani slavnostní nástup, přivítání olympijského ohně a také sliby sportovců i rozhodčích. Kapitány soutěžních družstev se stali vojáci z 53. pluku průzkumu a elektronického boje Heliodora Píky.

„Tentokrát jsme soutěžili jen se třemi klienty, bohužel v tomto týdnu je hodně nemocných. Ale i tak jsme si to užili. Adam a Honza si ve své kategorii vybojovali hned dvě místa na bedně, Adam zlato a Honza bronz. Julie obsadila šesté místo, ale rozhodně nebyla poslední," přibližuje zážitky vedoucí střediska Jana Konopková. Nejlepší závodníci si odnesli nejen medaile, ale také poháry, diplomy a drobné dárky. Odměněna byla i Julie, která za šesté místo získala symbolickou dřevěnou medaili s logem olympiády a malý dárek. *„Klienti si to užili, byli moc spokojení. Příště zase rádi půjdeme,"* uzavírá Jana Konopková.

MŮJ SVĚT po devatenácté

Fotosoutěž MŮJ SVĚT pořádaná Charitou Opava právě vyhlašuje svůj devatenáctý ročník. Zaměstnanci, dobrovolníci a v neposlední řadě také klienti Charit z České republiky tak mají opět možnost přihlásit se se svými snímky do tradiční fotografické soutěže, jejíž kvalitu garantuje světová legenda sociální fotografie, pedagog Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě Jindřich Štreit.

Jindřich Štreit stál u samotných počátků této soutěže, které se za dobu trvání zúčastnily tisíce autorů. Jak již několikrát zmínil, kvalita snímků se rok od roku zvyšuje. *„A některé z oceněných snímků jsou tak silné a výmluvné, že bych je sám tak dobře neuměl zachytit,“* dodává s tím, že se již těší na novou porci fotografií z pestrého života charitní, sociální a humanitární práce.

Fotografie v digitální podobě mohou autoři posílat do neděle 31. ledna 2027 na adresu fotosoutez@charitaopava.cz. Do každé ze tří kategorií je možno zaslat až tři snímky, podmínkou je to, že dosud nebyly oceněny v jiné soutěži, a jejich autoři jsou nějak spojeni s Charitou. Ty nejlepší fotografie vybere počátkem února 2027 anonymně komise, v níž vedle Jindřicha Štreita, který letos oslavil významné životní jubileum, zasednou také pedagog Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě Jiří Siostrzonek a ředitel Charity Opava Jan Hanuš. V každé kategorii budou oceněni tři vítězové, komise zároveň vybere na výstavu dalších přibližně dvacet fotografií. *„Velmi prosíme zaměstnance Charit, aby motivovali k účasti také své klienty, a aby těm, kteří to z důvodu svého handicapu potřebují, s výběrem fotografií a přihláškou do soutěže pomohli, stojí to za to,“* vzkazují pořadatelé do všech českých Charit. *„A prosíme také všechny účastníky, aby respektovali, že kategorie ´Jak to vidím já´ je určena výhradně pro klienty Charit, tedy ne pro zaměstnance či dobrovolníky. Naopak klienti se v případě zájmu mohou zúčastnit soutěže i v kategoriích Portrét a Můj charitní svět,“* upřesňují dále pořadatelé. Podrobná pravidla a další informace najdete na stránkách www.charitaopava.cz. Autory fotografií pořadatelé pozvou na vernisáž na přelomu února a března 2027 za účasti celé komise včetně prof. Jindřicha Štreita v Historické výstavní budově Slezského zemského muzea v Opavě.

Vzpomeneme na ty, co odešli v péči Pokojného přístavu

Více než dvě stě třicet lidí z Opavska může díky péči týmu mobilního hospice Pokojný přístav každý rok prožít poslední dny života doma, obklopeno svými blízkými. Vzpomínce na ty, kteří v péči hospice odešli v letošním roce, bude věnována mše svatá ve středu 11. listopadu v 17 hodin v kostele sv. Vojtěcha na Dolním náměstí v Opavě.

Mobilní hospic Pokojný přístav na ni zve nejen pozůstalé, ale také všechny, kteří chtějí společně poděkovat za čas, který mohli prožít se svými blízkými. Mši svatou pro pozůstalé zesnulých klientů pořádá Pokojný přístav již řadu let, a vždy je to velmi silné a emotivní setkání.

„Tato mše je sloužena také za vás, kteří jste se obětavě a statečně starali o své blízké v posledních dnech jejich života, kteří jste je v těžkých chvílích drželi za ruku,“ zaznělo loni na začátku bohoslužby z úst duchovního Pokojného přístavu o. Klementa Rečla, který bude mši svatou sloužit i letos. O varhanní doprovod se postará lékař hospice Petr Štěpánek. I nyní budou moci příchozí ještě před začátkem bohoslužby zapálit svíčku se vzpomínkou na své zemřelé.

Setkání tradičně neskončí požehnáním v závěru mše. Před kostelem bude opět připravený teplý punč, aby se všichni účastníci mohli pozdravit se sestrami Pokojného přístavu i lékaři hospice a vrátit se k náročným, ale i nadějeplným chvílím, které spolu zvládali při náročném doprovázení. *„Těšíme se na setkání se vzpomínkou na ty, kteří zůstávají ve vašich i našich srdcích,“* vzkazuje vedoucí Pokojného přístavu Eva Fojtíková.

V okolí kostela bývá obtížné najít volné parkovací místo. Doporučujeme využít parkovací dům na náměstí Osvoboditelů s vjezdem z Nákladní ulice, nebo parkoviště u Masařské ulice. Do kostela sv. Vojtěcha je to z obou míst jen pár kroků.

STANE SE

• Sbírky potravin se zúčastní i Deštník

Podzimní kolo celorepublikové Sbírky potravin proběhne v sobotu 14. listopadu 2026. V typických zelených zástěrách s logem sbírky se jí tradičně zúčastní také zaměstnanci a klienti charitního střediska Deštník. Podpořit je můžete před opavským supermarketem TESCO na Těšínské ulici od 8 do 13 hodin. Darované trvanlivé potraviny a základní drogerie budou následně pomáhat lidem s duševním onemocněním, jejichž finanční situace je velmi obtížná. Děkujeme!

• Vyřešíme vám náhradní plnění

Patříte mezi firmy či instituce, na které se vztahuje zákonná povinnost zaměstnávat osoby se zdravotním postižením formou takzvaného náhradního plnění? Konec roku se blíží, nenechávejte proto řešení na poslední chvíli a obraťte se již nyní na Charitu Opava! Charitní chráněné dílny a Masážní centrum nabízejí firmám i institucím mnoho výhodných způsobů, jak povinný podíl splnit a nemuset tak zaplatit odvod do státního rozpočtu. V případě potřeby se obracejte na manažera Charity Opava Tomáše Schaffartzika na telefonním čísle 553 764 057, či na e-mailu chtd@charitaopava.cz. Více informací najdete také na stránkách www.chdcho.cz.

Napsali o nás

• Třicet let dílen

Třicet let už dávají Chráněné dílny Charity Opava práci lidem se znevýhodněním. (…) Mezi prvními zaměstnanci na podzim 1996 byla nevidomá paní Iveta Dunková. Bývalá servírka přišla o zrak v devatenácti letech a práce zde pro ni znamenala splněný sen. „Tělem i duší jsem tady propadla keramice, začala jsem pracovat s hlínou a živím se tím dodnes. Chráněné dílny jsou pro mě srdeční záležitost, hodně jsem se tady naučila,“ vysvětluje. Na otázku, jak náročné je tvarování hlíny, když na svou práci nevidí, se jen usměje. „Když vezmu hlínu do rukou a vy mi řeknete, abych udělala vázu, v tu chvíli ji mám před očima.“

Katolický týdeník, říjen 2026

Není proč se vyhýbat výrazům ´uvidíme´

říká na základě své zkušenosti Lucie Černínová, která pomáhá nevidomým

Minimálně osmdesát procent všech informací z vnějšího prostředí vnímáme zrakem. Zrak hraje naprosto zásadní roli při prostorové orientaci, protože nám umožňuje vnímat kontrasty, kontury předmětů, tvary, barvy a především vzdálenosti. Pouhých zbývajících dvacet procent informací si mezi sebou dělí sluch, hmat, čich a chuť. Pojďme se na chvíli ponořit do světa nevidomých, kterým těchto dvacet procent musí v orientaci vystačit. Provede nás jím Lucie Černínová ze střediska Charity Opava SPOJKA, které nevidomým poskytuje takzvanou sociální rehabilitaci, tedy učí je sebeobsluhu, péči o domácnost a zvládnutí péče o vlastní osobu, a také prostorovou orientaci a samostatný pohyb. Pracovnice charitních středisek Vlaštovka a Spojka Lucie Černínová, která vystudovala speciální pedagogiku se zaměřením na osoby se zrakovým postižením na Univerzitě Palackého v Olomouci, nedávno vyhrála v Brně první místo v soutěži prostorové orientace TyfloBrno 2026. Ta je určena jak nevidomým, tak vidícím osobám, které nevidomým odborně pomáhají. Hovořit ale budeme nejen o tomto úspěchu.

Proč vlastně vidící instruktorka musí umět chodit poslepu? Nestačilo by naučit se metodiku a dobře ji klientům vysvětlit? Je zapotřebí se, řekněme, „naučit nevidět“?

Podle mého názoru je rozhodně lepší si nejdříve vyzkoušet a naučit se pracovat v podmínkách, ve kterých žijí naši klienti. Hodně věcí bere vidící člověk jako samozřejmost a nemusí nám úplně docházet, s čím vším se musí potýkat lidé s postižením zraku. Teprve potom jsme schopni poskytnout naše služby klientům tak, abychom jim předali co nejvíce. A jak s radostí říkám, teorii se dokáže naučit každý, ale důležité je ji umět převést do praxe.

Příprava instruktora prostorové orientace je náročná, vy sama máte odborné vysokoškolské vzdělání, absolvovala jste různé speciální výcvikové kurzy a v současnosti si doplňujete odbornou kvalifikaci instruktorky. Co všechno musíte vědět a umět?

Je potřeba znát specifika zrakového postižení, ovládat techniky prostorové orientace a umět pracovat i s kompenzačními pomůckami. Stejně důležitá je ale trpělivost, empatie a individuální přístup, protože každý člověk má jiné potřeby a možnosti. Naším cílem není člověka jen naučit se bezpečně pohybovat, ale především mu pomoci získat větší samostatnost a jistotu v každodenním životě.

Pro Charitu Opava asi musí být náročné si takto vyškolené lidi finančně dovolit a udržet. Kdo například platí speciální kurzy, o kterých jsme hovořili? Zaměstnavatel, dotace nebo dokonce vy sama?

První část kurzu nám hradila přímo Charita Opava, druhou část Nadace ČEZ a příští rok nás čeká ještě poslední část kurzu. Vzhledem k tomu, že na kurz jezdíme i s mou kolegyní, tak jsme opravdu vděčné, že existují takové prostředky pomoci, bez kterých bychom se nemohly kurzu účastnit.

Před časem jste získala první místo na soutěži v prostorové orientaci v Brně, blahopřejeme! Dočetl jsem se, že popis soutěžní trasy byl k dispozici jako audio nebo v Braillově písmu. Zvládáte číst Braillovo písmo hmatem?

Děkuji. Při soutěži jsem využila audio popis trasy, Braillovo písmo čtu pouze zrakem.

Na trase vás čekala jízda tramvají, výtah a eskalátory. Co z toho člověka, který náhle musí nevidět, nejvíc rozhodí? Třeba okamžik, kdy se otevřou dveře výtahu, a vy nevíte, kam jste dojela? Nastupování do tramvaje plné cestujících? Nečekané zvuky?

Na rozdíl od Opavy a Vlaštovičeka je v Brně více lidí, což zpočátku může působit jako problém, ale člověk bez zrakové opory může brát větší množství osob jako dobrý orientační znak a využít svůj sluch pro orientaci. Při cestování tramvají je nejhorší, že nevíte, jaká tramvaj přijede, může přijet starší tramvaj se schody, nebo naopak nová bezbariérová tramvaj, kterou skoro nejde slyšet. To samé platí i u výtahů, každý je jiný, jeden má klasická tlačítka označená Braillovým písmem, jiný má dotykové ovládání, které dělá nevidomému velké problémy. S orientací a pohybem poté pomáhá bílá hůl, která má v samostatném pohybu osob se zrakovým postižením nezastupitelnou roli.

Také jste musela projít tři stanoviště s úkoly. Co jste na nich plnila a co z toho vám dalo nejvíc zabrat?

První stanoviště bylo skládání puzzle, druhé bylo rozpoznání předmětů podle hmatu, jejich rozdělení podle materiálů a nakonec jejich zapamatování a reprodukce. Poslední stanoviště mělo za úkol sestavit z přesmyček slovo. Nejtěžší pro mě bylo asi poslední stanoviště, protože bylo náročné si vybavit jednotlivá slova a písmena jen v hlavě a nemoct si je napsat na papír a vidět je.

Nastal moment, kdy jste ztratila představu o tom, kde jste? Čeho se v takové chvíli znovu chytíte, je to třeba zvuk zahradní restaurace, jiný povrch pod holí, vůně z cukrárny? Vnímáte tyto skutečnosti jako nevidící intenzivněji?

V jeden moment jsem se opravdu ztratila a trvalo mi, než jsem se znovu našla. Nepomohlo mi ani pravidlo zastavit se a vrátit se zpět na poslední známé místo. Nakonec jsem se zamotala tak, že jsem nevěděla, jestli jdu dolů nebo nahoru. Důležité je najít nějaký pevný bod – obrubník, budovu nebo právě jiné body, které jsme schopni zachytit jinými smysly. Přijde mi, že jako nevidící více vnímám zvuky, a když jsem si zkoušela jíst v klapkách, vnímala jsem intenzivněji ochucení jídla. Pokud je však člověk opravdu ztracen, není nic jednoduššího, než požádat někoho o pomoc.

či ´podívej se´, nevidomí je používají,

klientům služby sociální rehabilitace Spojka s prostorovou orientací

Vidící člověk má v hlavě mapu složenou z obrázků. Pomáhalo vám to, nebo spíš mátlo ? Je pod klapkami lepší na vidění úplně „zapomenout“? Dá se to vůbec?

Vnímám to jako výhodu, že si umím představit, jak daná věc nebo místo asi vypadá. Stane se ale, že mě to víc zmate a někde pak očekávám něco, co tam vůbec není. „Zapomenout“ nebo „vypnout“ tuto schopnost ale podle mě nejde. Sama jsem si to zkusila na kurzu v Praze, kde nás lektorka vzala do pro nás neznámé restaurace a v klapkách na oči jsme si ji měli projít a využít ostatní smysly. Poté jsme zkusili sestavit takový hmatový plánek toho, jak si myslíme a představujeme, že místnost v restauraci vypadá. Po sundání klapek jsme byli opravu všichni překvapeni a každý jsme si místnost představovali úplně jinak, i když jsme měli všichni stejné podmínky. Každému bych doporučila tuto zkušenost.

Vidící soutěžící má jednu jistotu, kterou nevidomý nemá: ví, že klapky může kdykoli sundat. Je to spíš uklidňující, nebo jste byla v pokušení někdy zpoza klapek nahlédnout ven?

Rozhodně je to uklidňující, že vím, že se vrátím do vidícího světa. V rámci soutěže měl každý soutěžící svého „strážného anděla“, který na nás dával na trati pozor, ale zároveň dohlížel, abychom nepropadli pokušení a nekoukali se pod klapkami. Soutěže se účastnili i nevidomí, kteří tuto „výhodu“ nemají, proto bych si to ani nedovolila.

Pojďme z Brna zpět na Opavsko. Středisko SPOJKA má kontaktní místa ve Vlaštovičkách a také v centru Opavy na Kolářské ulici. Zkoušela jste si projít poslepu také Opavu? Které místo je pro nevidomé nejzrádnější a které je k nim naopak příznivé?

Málokdo si umí představit, jak náročná a dlouhodobá je příprava na to, aby člověk mohl poskytovat nevidoucím osobám sociální rehabilitaci. Kromě patřičného vysokoškolského vzdělání je třeba absolvovat řadu dalších kurzů a následně se velmi důkladně seznamovat s konkrétními terény, kde pomoc poskytujeme. Člověk si při tom uvědomí, že i místa, která zná a považuje za běžná, mohou být bez zraku docela náročná. Za zrádná bych obecně označila neohraničené předzahrádky, reklamní stojany nebo nečekané překážky na chodnících. Naopak příznivé je, když je prostředí přehledné, má jasné vodicí linie a hmatové či zvukové prvky, které pomáhají s orientací. Neřekla bych ale, že v Opavě existuje jedno nejhorší nebo nejlepší místo, hodně záleží na konkrétní trase a zkušenostech daného člověka.

Jaké konkrétní překážky se tedy mohou v Opavě náhle na trasách objevit a udělat tak cestu pro nevidomého nebezpečnou?

V Opavě se často dějí opravy silnic a chodníků, které mohou být na naučené trase klientů. Proto se pak musí hledat a učit náhradní trasa a případně je třeba domluvit doprovod pracovníka, dokud se klient novou trasu nenaučí, nebo dokud se oprava nedokončí. Problémem může být nedostatečně označený výkop, nevidomý do něj může spadnout nebo si přivodit zranění. Nebo mohou být problémem právě přenosné značky, které zasahují do trasy a klient je tam neočekává, zde může dojít například ke zranění v oblasti hlavy. Úkolem instruktora je dávat vědět i o těchto situacích.

Každý z vašich klientů je jiný, také bydlí na jiném místě a musí překonávat rozdílné překážky. A tak je práce s nimi asi velmi individuální. Jak postupujete při nácviku konkrétní trasy, třeba z bytu na zastávku a do práce? A podle čeho poznáte, že klient je připravený vyrazit sám?

Při práci s klienty vycházíme z jejich přání a možností. Když za námi přijde klient s tím, že se potřebuje naučit trasu, nejdříve si trasu projdu sama, zjistím, jaké jsou možnosti, orientační body a sestavím itinerář trasy. Poté ji s klientem postupně procházíme, a zde nastává velmi individuální práce. Někdo zvládne projít půlku trasy při prvním setkání, někdo postupuje po menších úsecích. Někdo si trasu pamatuje po pár setkáních, s někým ji procházíme několik měsíců. Při výuce pak pozoruji, zda se klient orientuje, pomáhám mu hledat orientační místa a body a případně poradím co dělat, pokud tato místa mine. Sama pak poznám, jestli se klient orientuje a trasu zvládá, konzultujeme to spolu. Nácvik trasy ukončíme tehdy, pokud jsme oba přesvědčení, že klient trasu zvládne sám. Nakonec trasu prochází sám klient a já jsem pouze pozorovatel, který by zasáhl až v nejkrajnější situaci. Někteří klienti se časem ozvou, že si chtějí „osvěžit“ některé trasy, které třeba často nechodí, například k lékaři, na úřad a podobně.

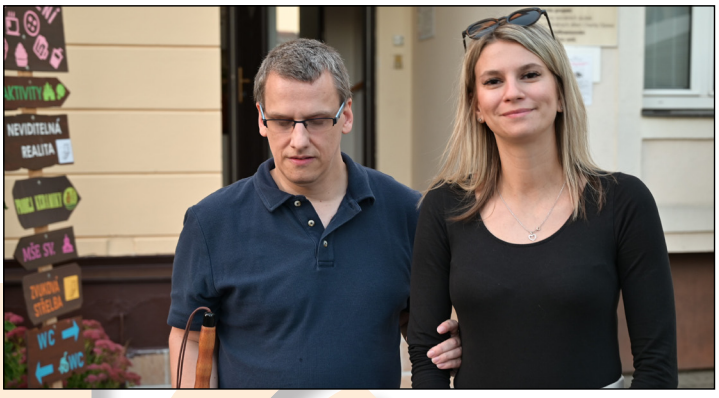

Jakou roli dnes v orientaci hrají technologie, navigace v mobilu, hlasoví asistenti? Disponuje Opava některými z nich?

Technologie hrají v prostorové orientaci velkou roli a lidem se zrakovým postižením mohou výrazně usnadnit každodenní život. Pomocí chytrého telefonu, hlasových asistentů nebo navigačních aplikací si mohou například naplánovat trasu, zjistit, kde se nacházejí, nebo získat informace o okolí. V Opavě máme například takzvané inteligentní zastávky MHD, které umožňují nevidomým cestujícím pomocí ovladače VPN *(dálkový ovladač aktivující zvukové majáčky – pozn. red.)* nechat si přečíst informace o odjezdech spojů. Existuje také online mapa přístupnosti města, která pomáhá zjistit informace o přístupnosti vybraných míst. Někteří z našich klientů využívají takzvané chytré hole, které v sobě mají zabudovanou například GPS nebo detekci překážek. Technologie ale beru jako doplněk, protože nenahradí schopnost samostatně se orientovat v prostoru a bezpečně reagovat na překážky nebo nečekané situace.

Jednou jsem potkal ve městě svého nevidomého přítele a pozdravil ho. Jenže jsem právě za chůze přikusoval párek v rohlíku. Ačkoli mě vždy poznal, tentokrát se tvářil nechápavě. Když jsem se představil, tak mi to vysvětlil: Hele, když na mě mluvíš s plnou pusou, tak tě nepoznám, to je jako bys měl na tváři škrabošku. Čeho bychom se měli vyvarovat při komunikaci s nevidomými?

Důležité je hlavně komunikovat přirozeně a přímo. Když k nevidomému člověku přicházíme, je dobré se představit, aby věděl, s kým mluví. Neměli bychom odcházet bez rozloučení nebo mluvit do prostoru, aniž by bylo jasné, komu jsou slova určena. Také není vhodné člověka bez upozornění chytat nebo mu pomáhat, aniž bychom se nejprve zeptali, jestli to potřebuje. A určitě není potřeba se vyhýbat výrazům jako „podívej se“ nebo „uvidíme“, i nevidomí je běžně používají. Zkrátka nejdůležitější je respekt, přirozenost a komunikace bez zbytečných rozpaků.

Naučila jste se díky vlastní zkušenosti od svých klientů něco, co by vám žádná učebnice neřekla?

Určitě jsem si víc uvědomila, jak důležitý je pocit jistoty a důvěry. I běžná situace, kterou člověk se zrakem zvládne automaticky, může být bez zrakové kontroly náročná a stresující. Člověk si také uvědomí, jak moc záleží na drobnostech, třeba na tom, jestli mu někdo včas popíše okolí nebo vysvětlí, co se bude dít. Zároveň mě to učí nepředpokládat, že vím, co klient potřebuje, ale raději se ho zeptat. Každý člověk totiž svou situaci prožívá jinak.

Chráněné dílny mají třicet let

Výročí třiceti let od založení si ve čtvrtek 8. října připomněli zaměstnanci Chráněných dílen Charity Opava. V jedné z hal bývalé strojní traktorové stanice na konci Jaktaře, ve které se za jiných okolností ekologicky likviduje nebezpečný elektroodpad, přivítali také ostravsko-opavského biskupa Martina Davida, který zde vedl bohoslužbu slova a všem přítomným požehnal.

Ředitel Charity Opava Jan Hanuš na začátku krátkého setkání připomněl dlouhou historii charitních chráněných dílen od malé dílny ve Vlaštovičkách po přestěhování do Jaktaře a vznik technické dílny ve Velkých Hošticích až po sestěhování všech dílen do rozsáhlého a zrekonstruovaného areálu v bývalé jaktařské strojní traktorové stanici. *„Když se ohlédneme tři dekády zpátky, vidíme skromné začátky, odvahu pustit se do neznáma a velkou víru v to, že tato práce má smysl,“* řekl mimo jiné. *„Za těch třicet let prošly naše dílny obrovským vývojem, vzniklo dílo, které díky dlouhodobé stabilitě a dobrému jménu může dávat práci více než sto sedmdesáti lidem se zdravotním postižením,“* dodal ředitel. Jednotlivé etapy vývoje dílen připomínaly také fotografie promítané na zeď haly.

Vedoucí chráněných dílen Tomáš Schaffartzik pak postupně poděkoval všem, kteří mají na práci dílen podíl – pracovníkům likvidujícím nebezpečný elektroodpad, zaměstnancům kompletační, keramické a šicí dílny, zaměstnancům pracoviště potisku a výšivek, ale také všem administrativním pracovníkům, zaměstnancům marketingu, charitních prodejen, ředitelství i úklidu. Zvláštní poděkování pak směřoval na biskupa Martina Davida. *„Když jsme s Janem Hanušem před devíti lety drze přišli na Biskupství ostravsko-opavské s žádostí, aby tento areál koupilo, tak nás nevyhodil. A určitě by k této koupi nedošlo, pokud by se o to sám nezasadil. Dílny by pak nepochybně zanikly,“* uvedl mimo jiné. A také připomněl, že díky sestěhování několika dílen do rozsáhlého komplexu se mohla začít rozvíjet i další charitní střediska, například Masážní centrum nebo Radost, které získaly uprázdněné původní dílenské prostory.

Biskup Martin David pak poznamenal, že si výročí třiceti let dílen připomínáme v roce oslav třiceti let založení ostravsko-opavské diecéze, která si jako heslo zvolila slogan „Spojeni vírou stavíme mosty“. *„Jsem přesvědčen, že Chráněné dílny tady také už třicet let pomáhají budovat mosty minimálně trojím způsobem,“* uvedl mimo jiné. Podle biskupa jsou mostem k důstojnosti lidem s různými zdravotními problémy, jsou také mostem mezi světem hendikepovaných a světem lidí relativně bez hendikepů a také mostem mezi vírou a skutkem. *„Charita je zařízením církve a její služba roste z víry, že každý člověk má před Bohem stejnou důstojnost. V dílnách se tato víra stává konkrétní: má podobu práce, trpělivosti, přijetí, podpory a vzájemnosti,“* řekl biskup. Celou řeč uvádíme pod tímto článkem.

Ve vedlejší kompletační dílně pak na všechny čekal výborný guláš, sladké pohoštění, káva z pojízdné kavárny Radosti a možnost si zavzpomínat nebo povyprávět mezi sebou či s biskupem Martinem Davidem. A připomenout si, že třicet let Chráněných dílen Charity Opava není jen příběhem proměny několika pracovišť v rozsáhlý provoz, ale především příběhem lidí, kteří zde nacházejí práci, uplatnění a své místo ve společnosti. Mosty, o nichž mluvil biskup Martin David, se tu už tři desetiletí staví z každodenní práce.

Fotogalerii z oslav včetně reportáže TV POLAR najdete na stránkách www.charitaopava.cz

Biskup Martin David: Spojeni vírou stavíme mosty

Dnes slavíme třicet let Chráněných dílen Charity Opava. Je zvláštní shodou, že toto výročí slavíme v třicátém roce založení ostravsko-opavské diecéze.

Když jsme před pár lety přemýšleli nad novým logem a heslem diecéze, napadlo nás, že jsme diecézí s pomlčkou v názvu, která může symbolizovat spojení nebo most – mezi Ostravou a Opavou, Beskydy a Jeseníky, Frýdkem a Místkem atd. Z toho vzešlo i heslo: Spojeni vírou stavíme mosty. Mosty jsou důležité. Opava jako město na řece velmi dobře zná význam mostů. Spojují břehy i lidi, pomáhají překonat třeba i rozvodněnou řeku. Vyzkoušeli jste si také to, jak je těžké, když po povodních most schází. Jsem přesvědčen, že Chráněné dílny tady také už 30 let pomáhají budovat mosty minimálně trojím způsobem.

První je most k důstojnosti. Člověk s hendikepem není jen někdo, komu máme pomáhat. Je to člověk, který má své schopnosti, může pracovat, tvořit a být užitečný. Chráněná dílna mu pomáhá najít novou důstojnost a své místo v životě.

Druhý je most do společnosti. Chráněná dílna, přestože je chráněná, není místem, které by lidi oddělovalo od ostatních. Právě naopak je místem, které staví most mezi světem hendikepovaných a nás, kteří jsme relativně bez hendikepů. Místem, které pomáhá objevit, že máme mnohem více společného, než si na první pohled myslíme.

A třetí most je mezi vírou a skutkem. Charita je zařízením církve a její služba roste z víry, že každý člověk má před Bohem stejnou důstojnost. V dílnách se tato víra stává konkrétní: má podobu práce, trpělivosti, přijetí, podpory a vzájemnosti. Je to naplnění víry ve skutcích pomoci bližnímu.

Spojení vírou, stavíme mosty. Za třicet let jste těch mostů postavili opravdu mnoho. Děkuji všem, kteří je stavěli a stavějí – zaměstnancům, pracovníkům, klientům, dobrovolníkům i všem, kteří Charitu Opava podporují. A přeji vám, aby i v dalších letech platilo: spojeni vírou stavíme mosty – mosty, po kterých k sobě můžeme přicházet blíž.

Mons. Martin DAVID,
biskup ostravsko-opavský

„Papučový“ koncert Osamělých Palačinek pomohl hospici

Do posledního místa včetně řady přistavených židlí byl ve středu 14. října večer zaplněný kostel sv. Janů v Opavě. Možnost zúčastnit se alespoň vestoje koncertu violoncellového tria Osamělé Palačinky pro mobilní hospic Charity Opava Pokojný přístav přitom oceni-ly další desítky návštěvníků. Osamělé Palačinky zde za ohromného zájmu veřejnosti odehrály benefiční vystoupení pro mobilní hospic Charity Opava Pokojný přístav.

Koncert se odehrál na Papučový den pořádaný Fórem mobilních hospiců, během kterého se na různých akcích po celé republice vyjadřuje podpora mobilním hospicům a domácí hospicové péči. I proto přivítali vedoucí Pokojného přístavu Eva Fojtíková a ředitel Charity Opava Jan Hanuš návštěvníky symbolicky v papučích. *„Papuče, které máme na nohou, jsou symbolem domova, bezpečí, tepla a domácího zázemí. Tedy těch hodnot, které se v Pokojném přístavu snažíme přinášet našim pacientům v jejich nejtěžších chvílích. Díky práci našich lékařů, sestřiček, pečovatelek a dalších kolegů mohou lidé na konci své životní cesty zůstat tam, kde to mají nejraději – doma, obklopeni svými blízkými a v pověstných ‚domácích papučích´,“* řekl mimo jiné Jan Hanuš. *„Pro mě a pro mé kolegyně a kolegy v terénu jsou papuče symbolem, že nás rodiny pouští do svého soukromí. Když přijdeme k pacientům domů, často se jako první zouváme a vstupujeme dovnitř a stáváme se na chvíli součástí jejich domova,“* doplnila ho Eva Fojtíková. Provoz Pokojného přístavu, který umožňuje prožít poslední dny života v domácím prostředí asi dvě stě třiceti lidem, je ovšem finančně velmi náročný a veřejné zdravotní pojištění pokrývá jen část výdajů. Proto se Charita Opava na akcích, jako byl právě benefiční koncert u sv. Janů, snaží shánět peníze na provoz z řady dalších zdrojů tak, aby finanční zátěž neležela na bedrech pečujících osob. Papuče tak měli před sebou během svého vystoupení také hudebníci tria Osamělé Palačinky. Jejich provedení známých populárních písní v netradičním provedení tří violoncell odměnilo publikum dlouhotrvajícím potleskem.

Koncertem ovšem setkání neskončilo. Před kostelem bylo pod stanem připraveno pohoštění, punč, káva i čaj, a vedle jednohubek a koláčů samozřejmě nemohly chybět ani skutečné palačinky. Všichni se tak mohli setkat a povyprávět si s lékaři i zdravotními sestrami Pokojného přístavu a zavzpomínat na společně prožité chvíle.

Benefiční koncert vynesl bezmála čtyřicet pět tisíc korun, přičemž přes jedenatřicet tisíc korun lidé vhodili do pokladniček přímo v kostele a zbytek poslali na účet Pokojného přístavu. Částka se ovšem ještě může zvýšit. Velké poděkování proto patří všem, kteří se na tomto vydařeném večeru pro dobrou věc podíleli – triu Osamělé Palačinky, které koncert odehrálo bez nároku na honorář, spolku kostela sv. Janů za poskytnutí prostor, starostce Chlebičova Zuzaně Kašné a jejímu týmu za pomoc při organizaci a zapůjčení venkovního stanu, květinářství Klia Bohuslavice za výzdobu, pečovatelkám a zdravotním sestrám terénních služeb Charity Opava a samozřejmě všem štědrým dárcům. Děkujeme!

Berani z Těškovic zahrají pro hospic

Benefiční představení pro Pokojný přístav sehraje v sobotu 14. listopadu 2026 v kinosále Obecního úřadu ve Štěpánkovicích divadelní soubor Berani z Těškovic. Představení pořádá Okresní sdružení hasičů v Opavě jako poděkování mobilnímu hospici Charity Opava za to, že pečoval v posledních dnech života o předsedu tohoto sdružení.

Amatérský divadelní soubor Berani Těškovice hraje nepřetržitě od roku 1949. Ve Štěpánkovicích představí svou novou hru s názvem Kulky, což je původní veršovaná westernová komedie Jiřího Grambala.

„Hasiči pomáhají nejen při požárech a mimořádných událostech. Pomoc má mnoho podob a někdy stačí přijít, podpořit dobrou věc a strávit společný večer s lidmi, kterým osud druhých není lhostejný,“ píší členové Okresního sdružení hasičů v pozvánce. *„Přijďte si užít divadelní představení, podpořit mobilní hospic Pokojný přístav a společně ukázat, že solidarita a lidskost mají své místo v každé době,“* dodávají.

Vstupenky v ceně sto padesát korun jsou v prodeji v kanceláři Okresního sdružení hasičů v Opavě, na Obecním úřadě ve Štěpánkovicích, na Obecním úřadě v Kobeřicích, a u pana Černohorského na telefonním čísle 725 990 837. Představení se uskuteční v kinosále Obecního úřadu ve Štěpánkovicích a začíná v 19 hodin. Veškerý výtěžek bude věnován mobilnímu hospici Pokojný přístav, který pomáhá nevyléčitelně nemocným lidem prožít závěr života v domácím prostředí. *„Každá podpora má smysl,“* vzkazují závěrem hasiči.

OBČANSKÉ JUDO

• Jak na dlužníka

Půjčila jsem v roce 2024 kamarádce 50 tisíc korun s tím, že mi vše do dvou let vrátí. Byly jsme kamarádky, takže jsem nesepsala smlouvu. Částku jsem zaslala bezhotovostně, ale bez poznámky, že jde o půjčku. I termín splacení byl ústní. Kamarádka mi nyní nezvedá telefon, neodpovídá na zprávy. Sama bych nyní potřebovala peníze. Mohu něco dělat? Markéta F.

Skutečnost, že jste s kamarádkou nesepsaly písemnou smlouvu, neznamená, že půjčku není možné vymáhat. Pokud jste se dohodly, že vám peníze vrátí, může jít o smlouvu o zápůjčce podle § 2390 občanského zákoníku, pro kterou zákon nevyžaduje písemnou formu. Je ale pravdou, že písemná forma bývá vhodnější z důvodu lepšího prokazování obsahu dohody, zejména že nešlo o dar, ale o půjčku, která měla být vrácena. Za poměrně podstatné považuji to, že jste částku poslala formou bankovního převodu. Přestože zde není uvedeno „půjčka“, lze jej podpořit dalšími důkazy, například WhatsApp zprávami, SMS, e-maily nebo svědeckými výpověďmi. Třeba vás kamarádka písemně o půjčku požádala, anebo existuje konverzace, která se k tomu vztahuje, nebo vše proběhlo před svědky. Proto je vhodné okamžitě archivovat veškerou komunikaci s kamarádkou a bankovní výpis k převodu. Zásadní je také přesně určit, kdy měla podle vaší ústní dohody uplynout dvouletá lhůta. Pokud již uplynula, je možné zaslat předžalobní výzvu k zaplacení, nejlépe doporučeně s dodejkou nebo datovou schránkou. Předžalobní výzva má význam také pro případnou náhradu nákladů řízení, pokud byste byla nucena situaci řešit soudní cestou. Pokud kamarádka půjčku nezaplatí ani po výzvě, lze zvážit soudní vymáhání dluhu. Také bych ráda upozornila na možnost promlčení nároku. Obecná promlčecí lhůta činí tři roky. Šance na vymáhání tedy existuje, ale záleží na tom, jaké důkazy se vám podaří shromáždit.

Lucie TRUNEČKOVÁ, Občanská poradna Opava

Rozloučili jsme se

Za Martou Staníčkovou

Marto, spolu s Tebou pro mě odešel také Tvůj upřímný smích, roztomilá prostořekost, pracovitost a velký optimismus. Jen my, Tví přátelé, jsme věděli, že celý Tvůj život byl provázen zdravotními problémy Tvými i Tvých blízkých. A že jsi byla typ člověka, který to na sobě nikdy nedal znát, ale v duši měl velkou bolest. Jsem šťastná, že jsem Tě v životě potkala a že jsi byla jedna z těch, kteří mi ulehčovali mé začátky v Charitě. Chybíš mi a vždycky na Tebe budu vzpomínat o svých narozeninách, protože to byly i Tvé narozeniny.

Jana ŘEHULKOVÁ, vedoucí Denního stacionáře pro seniory

• Podpořte nás

Máme vždy radost z toho, když se díky naší práci a účinné pomoci mohou životy lidí měnit k lepšímu. Podpořit nás můžete převodem ve prospěch bankovního účtu Charity Opava: 154871941/0300. Pro rychlou platbu můžete také využít přiložený QR kód.

Naši činnost podporují:

Opava

Moravskoslezský kraj

Zajímavosti

Betlém v Jaktaři rozsvítíme 30. listopadu

Už počtvrté se v pondělí 30. listopadu v 17 hodin na ulici Přemyslovců v Jaktaři na paloučku v zatáčce naproti pneuservisu slavnostně rozsvítí dřevěný betlém vyrobený klienty Charity Opava. Obyvatele Jaktaře i další návštěvníky čeká příjemné adventní setkání, koledy a písně v podání talentované zpěvačky Julie Šteyerové, a chybět nebude ani dobrá káva, horký punč a sladkosti z pojízdné kavárny Radosti. A protože k tradici setkávání u jaktařského betlému každoročně patří vždy nějaké překvapení, letos se můžete těšit na nový velký dřevěný osvětlený adventní věnec. Rozsvícený betlém bude Jaktař zdobit po celý prosinec. Přijďte s námi oslavit začátek adventního času!

V Anežce o putování do Medžugorje

Besedu na téma „Putování do Medžugorje“ pořádá v úterý 10. listopadu Klub sv. Anežky – dobrovolné sdružení Charity Opava. Vojtěch Machovský je zakladatelem cestovní kanceláře Mořská hvězda zaměřené na poutně-poznávací zájezdy, zejména právě do Medžugorje. Jeho dlouholeté cesty na toto místo ho inspirovaly k tomu, aby sem přivedl více Čechů, aby i oni mohli zakusit stejnou milost a požehnání, jaké sám na svých cestách prožil. Toto poslání si utvrdil během několikaměsíčního pobytu v komunitě Světlo Mariino přímo v Medžugorji, kde měl příležitost hlouběji proniknout do tamní spirituality. Stál také u zrodu českého Informačního centra MIR Medjugorje. Přednáška a následná beseda proběhne v 16 hodin v prostorách Denního stacionáře pro seniory na Kylešovské 4 a vstup na ni je volný.

Otevírá Vánoční obchůdek Radosti

Originální vánoční dárky, ručně vyráběné dekorace i příjemnou adventní atmosféru opět letos nabídne oblíbený Vánoční obchůdek sociálně terapeutické dílny Radost. Své dveře otevře ve středu 25. listopadu v sídle Radosti v areálu ředitelství Charity Opava na Přemyslovců 26 v Jaktaři. Klienti a zaměstnanci Radosti opět přichystali řadu originálních výrobků, v nabídce nebudou chybět adventní věnce, dřevěné stromečky, svíčky, vánoční ozdoby, přání a mnoho dalších drobných dárků, které potěší blízké a zároveň podpoří práci klientů dílen. Vánoční obchůdek bude otevřen každý pracovní den od 8.30 do 14.30 hodin. Ve středu 25. listopadu a také ve středu 2. prosince se prodejní doba prodlouží až do 17.30 hodin. V těchto dnech Radost otevře svou cvičnou kavárnu, kde si návštěvníci budou moci dopřát drobné občerstvení. Obchůdek se v adventním čase stává také oblíbeným cílem mateřských a základních škol i dalších sociálních služeb. „*Rádi vás přivítáme i letos. Jen se, prosím, raději objednejte předem na telefonním čísle 734 435 133, abychom měli dostatek času se vám věnovat,* “vzkazuje vedoucí Radosti Lucie Švejdíková.

Pro inspiraci

• Ve vězení

Když se řekne vězení, je to především zbavení svobody a ve většině případů trest za nějaký nedobrý čin. V době totality to byla systematická likvidace nepohodlných lidí, takže se dá říct, že zločinci odsuzovali spravedlivé. Vězení je také útokem na zdraví. Nervy to vždycky nějak odnesou. Pro mě je to s odstupem let zkušenost o tajemné Boží přítomnosti v mém životě. Mohu klidně opakovat, že v propasti bídy a ponížení jsem prožil i největší radosti. A je pro mě také velkým tajemstvím, že právě zde vzniklo tolik krásných veršů. **Otec Josef VESELÝ z knihy Kříž jsem hlásal, kříž jsem nesl**

Listárna

• Jste andělé

Děkuji vám všem, kteří jste formou mobilního hospice umožnili odejít mé mamince v domácím prostředí. Musím říct, že jsem se dlouho nesetkala s tak citlivým a laskavým přístupem. Veškerá vaše péče byla opravdu dokonalá, okamžitá, bezbolestná a důstojná. Zároveň jste byli ohleduplní a trpěliví i k mé osobě. Pro blízkého člověka není jednoduché poskytovat těžce nemocnému pomoc ve chvílích, na které nejsme psychicky připraveni. S vámi za zády to nakonec nebylo tak těžké. Děkuji za to, že mohla maminka být až do poslední minuty v našich náručích, nemusela trpět samotou, smutkem, strachem ani bolestí. Jste andělé!

Denisa MICHALISKOVÁ, Opava

• Děkuji všem za Bílou pastelku

Každý rok v říjnu pořádá Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých sbírku Bílá pastelka na podporu lidí se zrakovým postižením. Letos jsem se jí s pokladničkou zúčastnila na recepci ředitelství Charity Opava a v Chráněných dílnách Charity Opava. Sbírka byla úspěšná, a tak bych chtěla poděkovat všem dárcům.

Monika UHERKOVÁ

Pište nám! **Listárna zpravodaje Domovník je určena Vašim názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky posílejte na adresu: mludek@charitaopava.cz. Těšíme se na ně!**

DOMOVNÍK

DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Evid. číslo MK ČR E 23233. Tel. 553 612 780, e-mail: mludek@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Charita Opava je členem Okresní hospodářské komory Opava a její činnost je certifikována podle norem ISO 9001 a 14001. Listopad 2026.